

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/384/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211221956
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:4211221956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporkyni: Y. T., nar. X.XX.XXXX, bytom M. D. XXX, M., o zaplatenie sumy 1.098,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa, proti zamietajúcej časti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14. júna 2012, č. k. 8C/48/2012-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 360,33 eur s úrokom z omeškania 0,024 % denne od 14.4.2010 do zaplatenia všetko v mesačných splátkach po 10 eur, ktoré sú splatné vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľa počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal návrhom podaným na súde prvého stupňa a zaplatenia istiny 1.098,32 eur s príslušenstvom, keď tvrdil, že odporkyňa porušila zmluvné podmienky z úverovej zmluvy. Odporkyňa uznala, že zmluvu podpísala, úver splácala riadne do času kým neprišla o prácu. Je nezamestnaná, poberá dávku hmotnej núdzy spolu s manželom v sume 250 eur, iný príjem nemá. Má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. Navrhla úhradu pohľadávku v splátkach 110 eur mesačne. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že navrhovateľ a odporkyňa dňa 3.5.2006 uzavreli písomnú úverovú zmluvu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 298,71 eur, ktorá zmluva je zároveň zmluvou o poskytnutí úverového rámca vo výške 995,82 eur podľa tvrdenia navrhovateľa. Medzi bodom 59 a bodom 60 je malým písmom písaný text. V poslednom odseku sa tam uvádza, že účastníci zmluvy podpisom súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok. Na základe tejto zmluvy vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 úverových podmienok. Odporkyňa čerpala celkom 3.245,01 eur. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie 1.098,32 eur. Pričom z tejto sumy istina úveru je 710,82 eur, zmluvný úrok 305,22 eur, poplatok za výber z bankomatu 41,22 eur, zmluvná pokuta 15,95 eur, sankčný úrok 2,75 eur a mesačný poplatok za vedenie účtu 22,35 eur, spolu s úrokom z omeškania 0,024 % denne z istiny 710,82 eur od 14.4.2010 do zaplatenia. Odporkyňa zaplatila 2.884,69 eur. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 1, 2, 3, 4, Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa § 1 ods. 3, § 2, § 6, § 23a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení

účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa § 879 I O. z. v znení účinnom od 1.3.2010, podľa § 3, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52, § 512, § 544, § 566 a § 451 a 457 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ tvrdí, že s odporkyňou uzavrel písomnú zmluvu o poskytnutí úveru s úverovým rámcom 995,82 eur dňa 3.5.2006, z čoho vyplýva, že pri posúdení dôvodnosti návrhu navrhovateľa musí súd vychádzať z právnej úpravy o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli účinné v čase, keď mala byť zmluva uzavretá, ako aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010, lebo nároky v nej sú uplatnené až návrhom podaným dňa 2.12.2011. súd tak musí skúmať, či bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, či bola uzavretá platne, či obsahuje všetky náležitosti, aby ju bolo možné považovať za úver s úrokom a poplatkami, keďže navrhovateľ si môže nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uplatňovať jedine splatne uzavretého úkonu. Toto všetko musí riešiť v rámci posúdenia predbežnej otázky. Ak nebol platne uzavretý úkon, od ktorého si navrhovateľ plnenie požaduje potom je nutné skúmať, či nedošlo zo strany odporkyne na úkor navrhovateľa k bezdôvodnému obohateniu a či odporkyňa z tohto titulu alebo nie je povinná vrátiť takto poskytnuté plnenie. Odporkyňa v zmluvnom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba - občan a navrhovateľ ako dodávateľ, teda u odporkyne sa jedná o spotrebiteľa tak, že ide o vzťah dodávateľa spotrebiteľa a o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli písomnú úverovú zmluvu, ktorá mala slúžiť na poskytnutie spotrebiteľského úveru pre odporkyňu na kúpu tovaru označeného v zmluve a to vo výške 8.999,- Sk. uvedená zmluva ale v tomto rozsahu nie je predmetom tohto konania. Navyše v tomto rozsahu účastníkmi spochybňovaná ani nebola. Navrhovateľ však tvrdí, že okrem tejto zmluvy tou istou listinou bola uzavretá aj zmluva o úvere s úverovým rámcom vo výške 995,82 eur a to na základe textu úverovej zmluvy medzi bodmi č. 59 a 60 a na základe úverových podmienok hlavy 8, 9, 10 a 11 a hlavy 12. Pri posúdení platnosti navrhovateľom tvrdenej úverovej zmluvy s úverovým rámcom 995,82 eur navrhovateľ nepreukázal, že by medzi ním a odporkyňou bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 995,82 eur. Nepredložil žiadnu takú písomnosť, z ktorej by jednoznačne nad všetky pochybnosti vyplývalo, že ide o písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Je nutné zdôrazniť, že tak ako je zmluva nakoncipovaná a ako sú umiestnené jednotlivé jej časti vrátane textu medzi bodmi 59 a 60 v úverovej zmluve navrhovateľ vopred vnútil konajúcej osobe odporkyňi aj podpis iného úkonu než iba toho, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (úver 8.990,- Sk na kúpu tovaru). Podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka iného právneho vzťahu - úverovej zmluvy s úverovým rámcom. Navyše ide o text písaný tak malým písmom, že je skoro voľným okom nečitateľný. Týka sa to nielen textu medzi kolonkami č. 59 a 60 úverovej zmluvy ale aj úverových podmienok. Odporkyňa nemala možnosť voľby podpísať len zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 8.990,- Sk určeného na nákup tovaru. Tlačivo úverovej zmluvy ako aj úverové podmienky sú nad všetku pochybnosť vypracované a koncipované navrhovateľom. Odporkyňa nemala možnosť obsah týchto meníť ani do nich nijakým zásadným spôsobom zasiahnuť. Takéto konanie a takýto postup navrhovateľa ako dodávateľa je nutné vyhotoviť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nielen podľa ust. § 3 a 39 O. z. ale aj ust. § 3 ods. 3 a § 4 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Navrhovateľ porušil zmluvnú slobodu u odporkyne, keď jej nanútil vlastne podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej ale bez bližšie dohodnutých podmienok. Iba s odkazom na úverové podmienky. Pokiaľ sa týka textu medzi bodmi 59 a 60 o revolvingu celého textu úverových podmienok ide o dojednanie absolútne neplatné. Sú písané drobným voľným okom skoro nečitateľným písmom. Preto je potrebné vyhodnotiť dojednanie o zmluve úvere s úverovým rámcom ako aj všetky ostatné v úverových podmienkach ako absolútne neplatné, pretože ide o právny úkon, ktorý nebol urobený určite zrozumiteľne, ďalším dôvodom neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi. Keď navrhovateľ ako dodávateľ postupoval pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, keď dojednania vyhotovil tak drobným písmom, že tým vlastne využil omyl spotrebiteľa, ktorý takýmto drobným písmenám ani nevenoval dostatočnú pozornosť a boli netransparentné. Okrem toho jej zapracoval do zmluvy tak, že spotrebiteľ, ktorý chcel úver na kúpu tovaru vlastne musel podpisom zmluvy o úvere na kúpu tovaru podpísať a revolvingové zmluvy. Navyše ostatné dojednania revolvingu ale len vo forme odkazu na zmluvu o úvere na kúpu tovaru, ako podstatné náležitosti ako to vyplýva z obsahu úverových podmienok sú zapracované menej podstatné a menej významné úverové podmienky, čo môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že táto je nedôležitá. Navyše je nutné uviesť, že dohodu účastníkov vo výške úverového rámca o výške splátok, o výške úrokov a dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť úverových podmienok, všetky tieto totiž vyžadujú písomnú formu. Okrem toho apsentuje aj písomná forma úverovej zmluvy na úverový rámec, lebo úverové podmienky kde majú byť. Všetky podstatné náležitosti zmluvy o revolvingu nie sú navrhovateľom ako jedného z dvoch účastníkov podpísané. Nedostatok písomnej formy má za následok neplatnosť týchto zmlúv. Je pravdou, že navrhovateľ poskytol odporkyňi plnenie

ale vzhľadom na nedostatok písomnej formy aj na ostatné dôvody absolútnej neplatnosti nemožno tvrdiť, že zmluva o revolvingu je platná. Preto ak má prípadne odporkyňa nejaké plnenie vrátiť možno ho uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Navrhovateľ nemá právo pre absolútnu neplatnosť z úverovej zmluvy s úverovým rámcom požadovať od odporkyne nič navyše, len naozaj poskytnuté plnenie, nemá právo požadovať mesačné splátky, ktoré obsahujú aj úroky, nemá právo požadovať od nej ani zmluvnú pokutu, a nemá právo požadovať ani poplatky z úveru, pretože neexistuje platná zmluva o spotrebiteľskom úvere. Odporkyňa tak má povinnosť vrátiť len to, čo jej bolo naozaj reálne poskytnuté. Navrhovateľ reálne poskytol 3.245,0181 eur. Odporkyňa vrátila 2.884,694 eur. Takto dlhuje ešte rozdiel a to sumu 360,33 eur. Plnenie poskytnuté odporkyňou navrhovateľovi súd zohľadnil ako vrátenie dlžnej sumy tak, že odporkyňa ešte dlhuje sumu 360,33 eur. Navrhovateľ požadoval aj úroky z omeškania, ktoré súd navrhovateľovi priznal, ale len z dôvodne žalovanej sumy 360,33 eur, lebo je pravdou, že s týmto plnením sa odporkyňa dostala do omeškania. Ako nedôvodný výrok vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a to na zaplatenie 737,87 eur (1.098,32 eur - priznaných 360,33 eur), ktorá suma pozostáva z nedôvodnej istiny 350,49 eur, zo zmluvného úroku 305,22 eur, z poplatku za výber z bankomatu 41,22 eur, zo zmluvnej pokuty 15,95 eur, sankčného úroku 2,75 eur, mesačného poplatku za vedenie účtu 22,35 eur, pretože si ich navrhovateľ odvodzuje z neexistujúceho právneho titulu z neexistujúcej zmluvy. Vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. Zohľadniac pomery odporkyne súd s poukazom na ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil priznanú pohľadávku uhradiť odporkyne v splátkach.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že ustanovenie Obchodného zákonníka ani Občianskeho zákonníka nezakazujú možnosť, aby na základe písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Odporca bol o poskytnutí revolvingového úveru informovaný na líci zmluvy. Nejde teda o krytie zmluvy do úverových podmienok. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty. Odporcovi nevzniká v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere žiadna povinnosť. Okamih účinnosti tejto zmluvy nastáva v dôsledku aktivovania karty. Odporca mal evidentný záujem na tom, aby platná revolvingová zmluva sa stala aj účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Odporca podpisoval príslušnú úverovú zmluvu a uzatváral tak predmetný úverový vzťah s navrhovateľom v rozhodnom období ako osoba spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, nikto ho k tomuto podpisu nenútil, čo znamená, že si plne uvedomoval svoje záväzky voči navrhovateľovi v zmysle úverovej zmluvy. Rozsah množstvo právnej terminológie alebo písma v dotknutej úverovej zmluve o úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu s poukazom na § 37 ods. 1 O. z.. V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy poukazuje na skutočnosť, že tak ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. Predmetná úverová zmluva nebola ani v rozpore so zákonom ani zákon neobchádzala nebola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi preto je názor súdu prvého stupňa neopodstatnený a nedôvodný. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu ČR, v ktorom sa k ochrane spotrebiteľa hovorí, že je treba zdôrazniť, že i ochrana spotrebiteľa má svoje hranice a v žiadnom prípade ju nie je možné posudzovať ako obranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Navrhol navrhovateľ v zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty, zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu vyhovieť a priznať navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti je vecne správny, v dôsledku čoho vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/48/2012 je určenie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.098,32 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku t. j. zaplata sumy 737,87 eur zamietnutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre dôvodnosť nároku navrhovateľa, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pričom jeho výsledky náležite vyhodnotil a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právny záver vo veci s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vyhotovené písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa malo od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd považoval za správne zamietnutie návrhu v časti zaplata sumy 737,87 eur, v dôsledku čoho rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď mal za to, že aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania je správny, preto aj v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila a z obsahu spisu žiadne trovy nevyplynuli.

Uvedený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.